

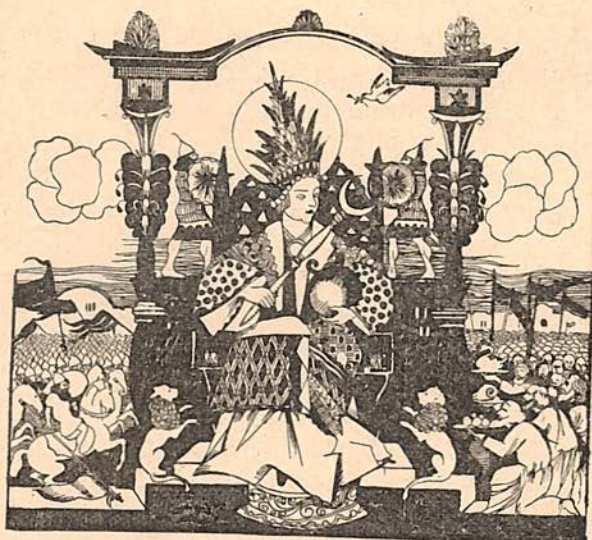
— Щурчо безъ ржце и крака струва повече отъ всички нозести и ржчести. Хайде царь да го направимъ!

Щурчо казалъ:

— Не, не искамъ; това не ми е работа.

Пакъ чули братята, какво народътъ говори, и пакъ наклеветили Щурчо, че иска царь да стане.

Царьтъ страшно се разсърдилъ и заповѣдалъ да отсѣкатъ главата на Щурчо, а тѣлото му да хвърлятъ на голото поле.

Захвърлили Щурчо на голото поле. Той лежи и се гърчи отъ болки, а сѣ расте и расте. За нѣколко часа порастналъ неизмѣримо голѣмъ. Съ ръста си изпълнилъ цѣлото поле, навалилъ съ корема си царския палатъ, смазалъ го съ тежестъта си и въ него загинали баща му и братята му. Тѣхната кръвъ се пролѣла по Щурчовитѣ рани и веднага на Щурчо порастнала глава, ржце и крака. Изправилъ се Щурчо силенъ и могъщъ. Струпалъ се около него народътъ и го направилъ свой царь.

И въ Щурчовото царство се почнали празници и веселби.

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.

Редакция и администрация ул. „Бачо Киро“ № 15.